

РЕШЕНИЕ

№ 2332

гр. София, 08.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 08.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **611** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл. 38 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба, депозирана от [фирма] против Решение № ППН-01-345/ 2019 от 16. 11. 2020 г., постановено от Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, в частта, с която жалбата на О. Д. Б. е приета за основателна и на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Производството е образувано и по жалба на [фирма] против Решение № ППН-01-345/ 2019 от 16. 11. 2020 г., постановено от Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, в частта, с която жалбата на О. Д. Б. е приета за основателна и на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева.

В жалбите са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се иска неговата отмяна.

В съдебното заседание оспорващите дружества се представляват от своите процесуални представители, които поддържат жалбите.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител, в писмени бележки оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – О. Б. не се явява и не се изразява становище по жалбите.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не

взема становище по жалбите.

Административен съд – София град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателствата, приема за установено от фактическа страна следното:

С жалба рег. № ППН-01-345/ 04. 04. 2019 г. О. Д. Б. е сезирал КЗЛД с твърдения за незаконосъобразно обработени негови лични данни.

В хода на производството пред КЗЛД било депозирано становище от [фирма], от което било установено, че О. Д. Б. е представляващ читалище “Надежда”. С посоченото читалище мобилният оператор имал сключен договор за мобилни услуги № Ч 0421285 от 18. 08. 2019 г. Към момента на сключването на договора, представляващ читалището бил г-н М. Ц.. Господин Ц. е имал договор с [фирма] № Ц 0008038 и в качеството му на физическо лице. В резултат на техническа грешка, за задължения, които били дължими по посочения договор № Ц 0008038 от г-н Ц., бил потърсен г-н Б., като неговото име погрешно било вписано като титуляр по договора с дължима сума от 66 /шестдесет и шест/ лева. На 16. 03. 2018 г. тази дължима сума била цедирана по договор за цесия между [фирма] и [фирма], който договор бил сключен между двете дружества на 21. 12. 2017 г.

В обясненията, дадени в хода на административното производство от [фирма], било уточнено, че в изпълнение на вътрешно Решение № 98/ 16. 04. 2019 г. е съставен протокол за заличаване на лични данни от 17. 04. 2019 г., съдържащ няколко случая, свързани с цесията на [фирма] от 21. 12. 2017 г., включително и за задължение по договор № Ц 0008038. Било установено също, че на 12. 04. 2019 г. е извършено плащане по дължимата сума от 66 /шестдесет и шест/ лева.

При така установеното от фактическа страна, административният орган е приел, е [фирма] е извършило нарушение на чл. 23 от ЗЗЛД, приложима към 16. 03. 2018 г., когато [фирма] е предоставило на [фирма] личните данни на г-н Б.”, за което на основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД е наложил на дружеството е наложил имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева.

По отношение на [фирма] административният орган е приел, че дружеството е нарушило разпоредбата на чл. 32, § 1 от Регламент 2016/ 679 поради това, че е обработило данните на г-н Б., в нарушение на техническите разпоредби, поради това, че съществуващите технически и организационни мерки не са достатъчни. Наложил е на основание чл. 58, § 2, б. „и“ от Регламент 2016/ 679 имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбите на [фирма] и [фирма] са процесуално допустими - подадени са от надлежни страни в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледани по същество, същите са неоснователни, поради следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД, в съответствие с предоставените му правомощия с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, както и в предписаната от закона форма, поради което в хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

При преценка за съответствието на обжалваното решение с материалния закон съдът

съобрази следното:

Относно установеното нарушение спрямо [фирма]:

Съгласно приложимата към 16. 03. 2018 г. редакция на чл. 23 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Администраторът на лични данни определя срокове за провеждане на периодични прегледи относно необходимостта от обработване на данните, както и за заличаване на личните данни.

От събраните по делото доказателства се установява, че в резултат на техническа грешка е извършена промяна на информацията на физическото лице по договор № Ц 0008038, сключен с г-н Ц., като е сменен титулярът с г-н О. Б., като по този начин неправомерно са обработени неговите лични данни и неправомерно на [фирма] е предоставен достъп до данните на г-н Б.. Тази техническа грешка е установена едва след депозирането на жалбата в КЗЛД и след като личните данни на г-н Б. са били предоставени на [фирма]. Посочените неправомерни действия са в резултат на непредприемане своевременно от [фирма] на необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни, както правилно е приел административният орган. Фактът, че впоследствие дружеството е отстранило грешката и е променило организацията, с цел предотвратяване на други подобни нарушения, не заличава нито извършеното нарушение, нито намалява неговата укоримост. Ето защо правилно дружеството е било санкционирано на основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД, като при определяне на вида и размера на санкцията в размер на 1000 /хиляда/ лева законосъобразно е отчетено обстоятелството, че нарушението не е първо за дружеството, както и че същото е отстранено едва след депозирането на жалбата в КЗЛД.

Неоснователни са твърденията в жалбата на [фирма], че КЗЛД е допуснала съществени процесуални нарушения, като е нарушила разпоредбите на чл. 35 от АПК и не е изследвала механизма на извършване на нарушението.

Комисията е събрала всички доказателства, които били относими и необходими за изясняване на обстоятелствата по производството, като законосъобразно е достигнала до извод, че дружеството е нарушило чл. 23 от ЗЗЛД. Съгласно посочената разпоредба /към настоящия момент отменена, но действаща към момента на извършеното нарушение – 16. 03. 2018 г./, администраторът на лични данни предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Администраторът на лични данни определя срокове за провеждане на периодични прегледи относно необходимостта от обработване на данните, както и за заличаване на личните данни.

Фактът, че по принцип дружеството обработва личните данни на г-н Б., съвсем не означава, че има право да ги обработва за всякакви цели, били и те извършени поради техническа грешка. Напротив, дружеството има задължение да предприеме необходимите технически мерки, за да защити данните от неправомерен достъп, както и от други незаконни форми на обработване.

Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД в относимата към 16. 03. 2018 г. редакция /ДВ. бр. 81/ 2011 г./, личните данни трябва да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон.

Същият принцип е възпроизведен и в § 5, ал. 1, б. „б“ Регламент 2016/ 679, съгласно чиято разпоредба личните данни са събирани за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели; по-нататъшното обработване за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели не се счита, съгласно чл. 89, § 1 за несъвместимо с първоначалните цели /„ограничение на целите“/.

След като безспорно в хода на производството е установено, че личните данни на О. Б. са използвани за цели, които не са свързани с обработване на данните му по повод на договора, сключен между [фирма] и читалище “Надежда”, чийто представляващ е г-н Б., правилен е изводът на КЗЛД, че в конкретния случай, вследствие на допусната техническа грешка и следователно - поради непредприемане на необходимите технически и организационни мерки, неговите лични данни не са обработвани законосъобразно.

Относно установеното нарушение спрямо [фирма]:

Съгласно разпоредбата на чл. 32 от Регламент 2016/ 679, като се имат предвид достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхватът, контекстът и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, администраторът и обработващият лични данни прилагат подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на съобразено с този риск ниво на сигурност, включително, *inter alia*, когато е целесъобразно: а/ псевдонимизация и криптиране на личните данни; б/ способност за гарантиране на постоянна поверителност, цялостност, наличност и устойчивост на системите и услугите за обработване; в/ способност за своевременно възстановяване на наличността и достъпа до личните данни в случай на физически или технически инцидент; г/ процес на редовно изпитване, преценяване и оценка на ефективността на техническите и организационните мерки с оглед да се гарантира сигурността на обработването.

От събраните по делото доказателства се установява, че след предоставянето на данните по договор № Ц 0008038, чийто титуляр в действителност не е г-н О. Б., посоченото дружество е обработило неговите лични данни - три имена, ЕГН и адрес, без да осигури в достатъчна степен необходимите технически и организационни мерки и без да извърши проверка относно истинността на данните, отнасящи се до титуляра на договор № Ц 0008038. Без значение в случая е дали дружеството е имало достъп до договор № Ц 0008038, нито пък на още колко лица обработва личните данни, тъй като именно задължение на дружеството е да предприеме необходимите мерки, така че да извърши дължимата проверка относно истинността на данните и да гарантира сигурността и законността на обработването на личните данни. Обстоятелството, че дружеството обработва огромен обем данни, не може да пренебрегне задължението му да осигури необходимите технически и организационни

мерки за проверка на данните, преди да пристъпи към тяхното обработване. Без значение е, че О. Б. е заплатил дължимата сума по договор № Ц 0008038, тъй като заплащането на посоченото задължение, макар и недължимо от него, е неотнормимо към факта на извършеното нарушение на чл. 32 от Регламент 2016/ 679, а още по-малко - представлява индиция за законосъобразно обработване на лични данни.

Фактът, че в жалбата си О. Б. не е отправил искане за санкциониране на [фирма], не представлява основание за прекратяване на преписката по отношение на посоченото дружество, тъй като корективните правомощия на КЗЛД, предоставени с нормата на чл. 58, § 2 от Регламент 2016/ 679, са самостоятелни и се упражняват независимо от подадената жалба. Правилно Комисията е приела, че защитата на личните данни не е обезпечена в достатъчна степен от страна на [фирма], като при налагане на имуществената санкция на основание чл. 58, § 2, б. "и" от Регламент 2016/ 679 законосъобразно е съобразено, че за г-н Б. са настъпили имуществени вреди /поради заплащане на недължимата от него глоба/, фактът, че личните му данни са заличени едва след извършено плащане, както и че същите са били обработвани в голям обем - три имена, ЕГН и адрес.

Предвид изложеното, обжалваното Решение № ППН-01-840/ 2018 от 25. 08. 2020 г., постановено от Комисията за защита на личните данни, е законосъобразно, поради което жалбите на [фирма] и на [фирма] следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

С оглед изхода на спора, основателно се явява искането за присъждане на направените по делото разноски от страна на КЗЛД, поради което всяко от оспорващите дружества следва да бъде осъдено да заплати на ответника направените по делото разноски за юрисконсулт, като при определяне на размера съдът следва да съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като взе предвид фактическата и правната сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, съдът прие, че в полза на ответника следва да се присъдят разноски в общ размер на 200 /двеста/ лева, платими по 100 /сто/ лева от всяко от оспорващите дружества.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, депозирана от [фирма] против Решение № ППН-01-345/ 2019 от 16. 11. 2020 г., постановено от Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, в частта, с която жалбата на О. Д. Б. е приета за основателна и на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева.

ОТХВЪРЛЯ жалбата, депозирана от [фирма] против Решение № ППН-01-345/ 2019 от 16. 11. 2020 г., постановено от Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, в частта, с която жалбата на О. Д. Б. е приета за основателна и на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА [фирма] ЕАД да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от дня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: